

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

2. číslo / 2013

Březen 2013

Po silvestrovských oslavách jsme se otřepali a nastoupili k finišování před pololetím. Nic se nemá přehánět. Ani my jsme nezůstali jen při učení. V lednu se mohli někteří realizovat v dalších soutěžích, také se mohli zúčastnit několika kulturních pořadů.

Některé děti z mateřské školy dospěly do věku, kdy ji budou muset opustit, a proto se přišly představit k zápisu do školy.

Ne vždycky se všechno podaří, tak se stalo, že se nám nepodařilo přijet na jeden bezvadný koncert včas, ale snad jsme si svůj díl smůly vybrali na nějaký čas dopředu.

Přejeme všem příjemné čtení ve školníčku!

Zápis

Bezesporu nejvýznamnější událostí se stal v lednu zápis budoucích prvňáčků, kteří se nemohou dočkat, až v doprovodu rodičů přijdou 1. září zahájit svou školní docházku ve školním roce 2013/2014.

Některé děti bravě zvládaly požadavky paní učitelky, která se jim věnovala, jiné potřebují „dopilovat“ výslovnost určitých hlásek, další by si měly ujasnit počet prstů tatínkovy ruky.

Jenže budoucí žáci se těší, že tyhle vědomosti nabydou právě ve škole. Budou k tomu mít prostor. K zápisu se dostavilo tolik dětí, že musí být otevřeny dvě třídy prvňáčků. To nabízí velké možnosti právě těm učitelkám, které je budou učit.

FINÁLOVÉ UTKÁNÍ V SÁLOVÉ KOPANÉ V BENEŠOVĚ

V pátek 11.1.2013 se naše škola zúčastnila finálového utkání v sálové kopané v Benešově. Do finále postoupilo osm základních škol, které byly rozlosovány do dvou skupin. Naše škola byla ve skupině s těmito soupeři: Benešov Dukelská, Sedlčany B a Poříčí nad Sázavou.

V naší skupině jsme se stali vítězem a čekali jsme, kdo vyhraje ve druhé skupině – vítězem byla sedlčanská škola, takže mohl začít boj o první místo. Všichni chlapci bojovali jako lvi, ale sedlčanští byli lepší a právem zvítězili.

Naše druhé místo je skvělý výsledek a všem chlapcům patří velké poděkování za vzornou reprezentaci školy. Jmenovitě jsou to Kamil Kulhavý, Lukáš Maršoun, Jan Sládek, Martin Bláha, Jan Severa, Dan Bařha a Ondřej Chalupa.

Iva Pěkná

ORIGAMI

Odpolední školní družina funguje pro děti, které tam tráví veškerý čas po vyučování, ale některé děti odtamtud odcházejí do různých kroužků.

Skupinka několika malých nadšenců se přihlásila do kroužku Origami. Pod vedením paní Bláhové z relativně nešikovných dětských rukou postupně vznikají obtížnější skládané výrobky.

Uvážíme-li, že kroužek je jen jednou za čtrnáct dní, děti na sobě opravdu zapracovaly! Podařilo se mi je zastihnout, když se vracely do družiny se svými výtvary.

A ještě několik detailů....

Středověká hodina

Žáci na druhém stupni prožili příjemnou hodinu, ale já jsem u toho nebyla, tak ať vám o tom poví oni.

Středověká hodina

Dne 16.1. v roce 2013 pro 7. třídu byl připraven program se zaměřením na středověk, přesně na Velkou Moravu a lidi z té doby. Lidé většinou nosili lehké kožené oděvy a na nich opasek a na opasku měli lžici, nůž a také váček na peníze, protože dříve se platilo stříbrem. Tito lidé byli ze 75% nevolníci, kteří neměli moc velký majetek. Musím říct, že tato doba musela být těžká a žít bych tam nechtěl.

Jakub Beneš

STŘEDOVĚKÁ HODINA

Ve středu 16. 1. 2013 k nám přišla paní Purkrťová a ukázala nám, jak se žilo ve středověku, co jedli jak se oblékali. Přinesla nám pokrm - placky s jogurtem, medem a brusinkami, polévku s fazolkami a čočkou, zelenina, možná i maso. Pak nám ukazovala boty, v kterých chodili na jaře... vypadaly jako sítky do kuchyně proti tomu, aby do jídla nepadaly vlasy. A pak nám ukázala ponožky, které šila sama na takovém tkalcovském stavu. Ukazovala nám keramické výrobky, šperky, náušnice, šaty.

Šárka Beránková

Středověká hodina

Ve středu 16. 1. 2013 nás navštívila paní Purkrtová. Přišla nás seznámit s tím, jak se žilo ve středověku, co jedli, jak se oblékali. Ptala se nás, o čem chceme, aby mluvila, tak jsme řekli, že o Slovanech vs. Vikingové. Tak říkala, že byli chudí a neměli moc dobré obydlí. Mohli jsme ochutnat jídlo, které vařili ve středověku. Byly to placky s tvarohem, medem a brusinkami. Pak hned dávala na ochutnání i takovou zeleninovou polévku s fazolemi a čočkou. Paní Purkrtová přišla oblečená v dlouhých šatech, zástěru hnědou, dlouhou s brožemi. Brože sloužili k tomu, když jste si něco koupili za určitou hodnotu, tak se kus ulomil nebo ustříhl. Šperky, které nosili, korále a většinou na té zástěře připnuté nože, které visely na provázku směrem dolů podle těla. Ženy také prý hodně používaly malý tkalcovský stav, bavlnu a jehelníček, ta bavlna voněla. Pletli si třeba ponožky. Donesla nám ukázat kožené boty. Byly i jehly z kostí. Říkala, že dostala k vánocům krabičku na šperky z březové kůry, a tu prý umí vyrobit čtyři lidé v celém světě. Také mají velké truhly na oblečení, menší na korále a takové korále na krk. Každý nosil svoji lžici v opasku připnutou a nože také. Když chtěl někdo něco ochutnat, tak mu říkali, jestli má svoji lžici. To oblečení, co měla na sobě, si celé šila sama a pletla sama. Spony, těmi se třeba spínal kabát, který měli přes sebe nebo ovoce, kterým se ovazovaly nohy. Nádobí, ze kterého jedli, to bylo ze dřeva vyřezané a měli pěkně zdobené lžíce a misky z pálené hlíny. Její malý poklad byl vyrobený z meteoritů. Rukověti byly z kůží. Pozvala nás na bitvu, kterou pořádají každý rok. Její role je dcera bohatého obchodníka.

Mockrát děkujeme za to, že si na nás udělala čas a přišla k nám. Moc se mi to líbilo a doufám, že i ostatním.

Kristýna Bandasová

Středověká hodina

Ve středu 16. ledna k nám do třídy přišla vyprávět paní Purkrtová. Vyprávěla nám o Vikinzích a Slovanech. Přinesla nám polévku a placky. Ukázala nám jejich oblečení, boty, nožíky a korálky. Korálky se vyráběly ze skla. Vikingové platili stříbrem. Na oblečení měli brože, ze kterých si uřízli kus, když neměli peníze. Každý měl svoji vlastní lžici. Pili medovinu, pivo a vodu. Nosili si to v rozích. Jejich nože byly ze železa a měly rukověti z rohu. Žena, která měla svůj nůž, tak byla svobodná - **NEBYLA OTROK**. Když ztratila svůj nůž, tak si musely sehnat železo, roh nebo dřevo, to bylo lépe sehnatelné. Paní Purkrtová měla nožik z meteoritu. Bylo to super.

Julie Hrušková

Středověká hodina

Ve středu 16. ledna k nám přišla paní Purkrtová, která se zabývá středověkem, a to hlavně dobou, kdy byla na našem území Velkomoravská říše. Paní Purkrtová byla oblečená jako vikingská žena (byla manželkou bohatého obchodníka).

Vyprávěla nám o Slovanech a Vikinzích, dokonce nám dala ochutnat placky (z hrubé mouky a vody), a k nim směs z tvarohu, medu a brusinek. Ukázala nám i věci, které našli ve vykopávkách nebo sami vyrobili podle té doby. Mezi těmito věcmi byly např. nože, boty, nádoby na pití, nádoby na jídlo, šperky, různé sponky, šperkovnice, lžíce, vařečky a další.

Celkem to byla moc hezká hodina, já si ji moc užila a doufám, že i ostatní.

Andrea Vyhnalová

Středověká hodina

Na tuto hodinu k nám přišla paní Purkrtová a vyprávěla nám, co dělali naši předchůdci. A také nám vyprávěla, co vyráběli a jak se o sebe starali. A také co si vařili. Přinesla nám dvě jídla ze středověké doby. Ta jídla byla velice dobrá. Byly to moučné placky s bílým jogurtem. A to druhé jídlo byla zeleninová polévka. Taky mi moc chutnala. Když celá třída dojedla, tak nám paní Purkrtová chvíli povídala, co ti lidé dělali. Myslím si, že to bylo super a že jsme se tam všichni dověděli věci, které jsme ještě neznali. A pak když dopověděla, co nám chtěla říct, tak nám taky přinesla ukázat věci, které předchůdci dělali a co také vyráběli. Nechala nám ty věci kolovat po celé třídě, prostě to bylo super. Všichni se podívali na ty věci, co jsme neznali, také nám přinesla přívěšky na krk a na ruce, co se dříve nosily. A taky nám ukazovala, v čem vařili a čím jedli. Mně se teda líbilo, jak jsme se dívali na ty věci a jak jí všichni naslouchali. Děkuje paní Purkrtové za krásnou hodinu ...

Aleš Podubecký

středověká hodina

Ve středu k nám přišla paní Purkrtová, která nám ukázala, jak se dřív žilo. Dala nám ochutnat placky s tvarohem a fazolovou polévku. Ukázala nám nože, korálky, příbory a talíře. Měla s sebou oblek Vikingů a říkala, že oblek, co měla na sobě, byl v tu dobu vzácný. Bylo to pěkné a něco jsme se dozvěděli a přiučili i naučili.

Marek Záleský

Středověká hodina

Paní Purkrtová nám přednesla přednášku o středověku. Přinesla nám středověké jídlo na ochutnání - polévku a tvrdé placky s jogurtem, (brusinkami, tvarohem a medem). A také nám řekla něco o Slovanech a Vikinzích. Přinesla nám ukázat středověké obleky, šperky, boty, peněženku, nádobí a nářadí. Šperky byly různých barev a velikostí a forem. Hlavně bylo hodně šperků s drakem. Ukázala nám také, čím se platilo, a stříbro. Nádobí bylo dřevené a keramické, nejlepší byla ručně vyřezávaná lžička, kterou měl každý. Středověká hodina byla moc dobrá a hodně se všem líbila a všichni moc děkujeme paní Purkrtové.

Khrystyna Slepko

Korálky a
náhrdelníky se
moc líbily klukům

Jaroslav Uhlíř

Mělo to být zpívání pro žáky od druhé do páté třídy. Těšili jsme se na pana Uhlíře už od začátku kalendářního roku. Autobusy objednané od minulého roku, představení také. Podle instrukcí byl odjezd v 10:10. V 10:08 vyšli žáci čtyř tříd se svými učitelkami do mrazivého počasí, aby nezdržovali odjezd autobusů, které se měly každou chvilku objevit.

Po deseti minutách vyplněných poskakováním a přešlapováním čekajících všem docházela trpělivost. Vedení školy se pustilo do řešení situace, která se jevila jako nepříjemná, ale ne nezvládnutelná. Počáteční údiv nové dispečerky dopravního podniku vystřídalo ujištění, že okamžitě posílá autobusy, které jsou poblíž. V té době ještě nikdo netušil poblíž čeho a v tom je jediná chyba paní zástupkyně, že se naivně domnívala, že poblíž naší školy nebo Pyšel. Koho by taky napadlo, že poblíž Kladna, když přicházelo ze sluchátka ujištění, že jde o pár minut. Učitelky s žáky, třesoucí se před budovou školy, docházely k názoru, že jet na představení pozdě je dost trapné, zvláště jedná-li se o čtyři třídy. Když se dověděli o „jen několikaminutovém zpoždění, jelikož autobusy jsou už na cestě“ a byly ujištěny, že v Kamenici pan Uhlíř počká na pyšelské děti a posune začátek představení, byli všichni ochotni ještě něco vydržet. Hrálo je pomyšlení, jak se všichni zachovali šlechetně, aby jim pomohli.

Znáte dětské pořekadlo: „Sliby se slibují, blázni se radují.“ ? Tak si připadali po další půlhodině před vyhrátou školou.

Proto se rozhodli ukončit to studené utrpení a bylo jim už úplně jedno, že si nezazpívají a už se jen těšili na hřejivou náruč blízké budovy.

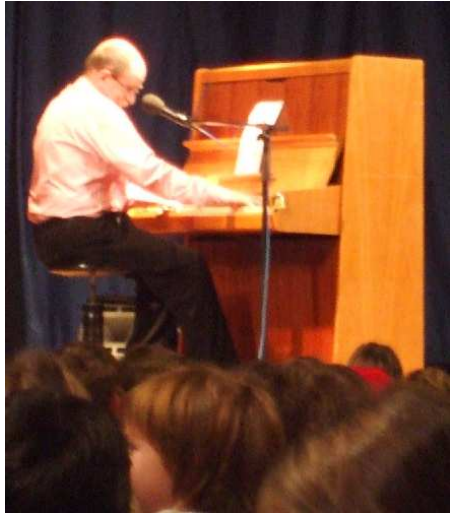
Když první ze všech tříd došla ke vchodu, uslyšeli ten známý zvuk, vybízející k otočnému manévru ustupujících žáků. První dvě třídy se chamtivě zmocnily vložna v autobuse a pečlivě zahaleny svými oděvy začaly roztávat cestou do Kamenice. Marně očekávali zadní voj, druhý odchycený autobus byl zřejmě poblíž ještě vzdálenějšího města než ten, který přijel s téměř hodinovým zpožděním.

Bylo hezké dostat padesátiprocentní slevu od kulturního domu v Kamenici, který se na incidentu nikterak nepodílel, i když jsme byli přítomni poslední čtvrthodince vystoupení pana Uhlíře, jehož trpělivost má taky své meze. Návrh dopravního podniku nehradit jízdné nám přišel samozřejmý.

Tentokrát se tedy výjezd do blízkého KD Kamenice příliš nevyvedl, ale taková situace se prostě může stát. Věříme, že ale nanejvýš jednou za sto let.

A jak se líbilo představení dětem?

Pan Uhlíř krátce po našem příchodu zjišťoval, kdo z dětí má narozeniny. V sále se našlo několik žáků, kteří si mysleli, že jsou to oni sami, ale paní učitelky je vyvedly z omylu. Pak se podařilo panu Uhlířovi najít děti, které měli výročí den předtím. Vybral si jednu dívku a pak nás zasvětil do svého plánu. My všichni přítomní jsme měli dívce

zazpívat Narozeninovou, abychom jí tak popřáli k jejímu jubileu. Za chvíli se sálem rozléhalo: "...zvedněte číšéééé, o trochu výšéééé....".

Prostě nádhera. Pak se pan Uhlíř zeptal, jak se oslavenkyni líbilo naše přání. Její upřímné „nelíbilo“ jej docela vyvedlo z míry. Pak nám vysvětlil, že takovou odpověď ještě nedostal. Asi to byla pravda, protože to opakoval ještě několikrát, než byl schopen pokračovat

dalšími písněmi. Představení bylo pro naše pyšelské žáky velmi krátké, ale domnívám se, že se jim přece jen líbilo.

Recyklohraní

Od začátku školního roku sbírají žáci s pomocí svých rodičů, někdy i prarodičů, recyklovatelné suroviny, které uchovávají doma. Těchto nasbíraných zásob se mohli zbavit a uvolnit tak místo pro další sbírání. Bylo to 22. a 23. ledna. Do školy byly přineseny balíčky papíru, pomerančová kůra, hliník a několik nefunkčních elektrických spotřebičů. Zdatní sběrači museli být se svým nákladem dovezeni.

Děkuji všem, kterým naše životní prostředí stojí za to třídění a kteří jsou s to si uvědomit, jak je to naše snažení důležité do budoucna. Děkuji jim za snahu. Je však trochu mrzuté, že sbírala jen malá část žáků. Proto se stalo, že nahromaděný papír, kterého jsme navážili méně než 500 kg, teď čeká na doplnění. Firma jej zdarma odveze, až bude papíru 3 000 kg.

Trochu lepší výsledek jsem zaznamenala ve sběru baterií. Někteří sběrači se ptají, jestli mohou přinášet i baterie z videokamer nebo z PC. Mohou, omezení pro sběr baterií je jen váhou jedné baterie, která nesmí převyšovat 1 kilogram, ale taková se ve škole ještě neobjevila, proto všechny skončily ve sběrném boxu.

Ještě jednou v tomto školním roce budete moct přinést nasbírané suroviny. A to na konci dubna nebo v průběhu května. Pokud se ale někomu doma hromadí větší množství papíru nebo jiného sběru, přineste ho kdykoliv do školy. Stačí předem upozornit paní učitelku Cholevovou nebo kteroukoliv jinou paní učitelku na 1. stupni.

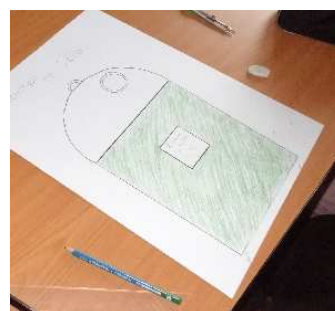
V projektu Recyklohraní se nám zatím podařilo nasbírat přes 800 bodů. Není to však za sběr, ale zatím jen za plnění úkolů, které jsou nám zadávány.

Těším se na další výběr surovin a doufám, že bude úspěšnější, než ten minulý.

Třídění odpadů a sběrné nádoby

V některých třídách proběhly lekce o sběrných nádobách. Žáci plnili různé úkoly a ujasnili si některé informace o třídění odpadu. Několik pracovních listů jsme zaslali do Recyklohraní a v lednu nám byly přiděleny body. Na konci školního roku zvážíme, za co je vyměníme. Záleží to především na tom, kolik bodů postupně nasbíráme.

5.třída

3.třída

2.třída

1. třída

Pro zajímavost uvádím, kolik dětí přineslo do školy sběr:

- 1.třída – 7 sběračů (27 žáků)
- 2.třída - 7 sběračů (23 žáků)
- 3.třída - 7 sběračů (25 žáků)
- 4.třída - 3 sběrači (16 žáků)
- 5.třída - 6 sběračů (18 žáků)
- 6.třída - 4 sběrači (18 žáků)
- 7.třída - 1 sběrač (15 žáků)
- 8.třída - 1 sběrač (19 žáků)
- 9.třída - 0 sběračů (13 žáků)

Další lekce, kterou se budeme zabývat se týká mobilů. Určitě bude zajímavá.

Recyklohraní

vyhlásilo individuální fotografickou soutěž pro žáky i pedagogy.

Pravidla soutěže najdete na následujících stránkách. Pokud se rozhodnete zúčastnit se soutěže, napište si o přihlášku na mail:

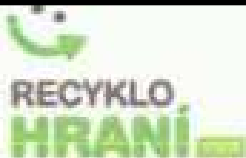
inacholevova@seznam.cz

Pravidla

Individuální fotografické soutěže

určené žákům a pedagogům ZŠ a SŠ z celé ČR

Příroda spí?

- Soutěž je určena pro všechny žáky, studenty a pedagogy ZŠ a SŠ z celé ČR. Soutěží se ve třech kategoriích:
 - žáci (6 - 15 let),
 - studenti (16 - 19),
 - pedagogové.
- Cílem fotografa by mělo být zachycení zimní přírody v jejích různých podobách s důrazem na rozmanité projevy života v zimním čase. (Fotografii odpovězte na otázku Opravdu příroda v zimě jen spí?).
- Fotografie do soutěže ve formátu *.jpg a max. velikosti 6 MB zasílejte na adresu info@recyklohrani.cz.
- Do mailu kromě fotografie vložte i údaje dle následující tabulky. Nezapomeňte na anketní otázku, jejíž vyplnění je podmínkou pro zařazení fotografie do soutěže.

Jméno a příjmení			
Kategorie:		Datum narození:	
Název školy:			
IČ školy:			
Připojte pár slov o okolnostech, za kterých fotografie vznikla:			
Anketní otázka (pro zařazení do soutěže nutno vyplnit): Kolik tužkových baterií používáte v zařízeních ve své domácnosti?			

5. Každý soutěžící může zaslat **max. 3 různé fotografie**.
6. Zasláním fotografie do soutěže vyjadřujete svůj souhlas s jejím zveřejněním. Fotografie budou zveřejněny jen se jménem autora a názvem školy.
7. Došlé fotografie v 1. kole **posoudí komise složená ze zástupců Recyklohraní, o.p.s.** Nejdůležitějším kritériem pro hodnocení fotografie je nápad či myšlenka autora vyjádřená obrazem, ne technická dokonalost.
8. Všechny vybrané snímky budou 22. 3. 2013 vloženy do alba na stránkách www.facebook.com/recyklohrani. **Vložením alba odstartuje hlasování uživatelů facebooku o nejhezčí fotografii. Hlasování bude ukončeno 29. 3. 2013 ve 14.00 hod.**
9. Autoři vítězných fotografií z každé kategorie budou odměněni. Podmínkou pro otevření kategorie je min. 5 soutěžních snímků od min. 3 autorů.
10. Vyhlašovatel soutěže si vyhrazuje právo soutěž kdykoli ukončit.

Vyhlašovatel soutěže:

Recyklohraní, o.p.s.

Mgr. Ilona Johnová Koukalová,

ředitelka společnosti

e-mail: info@recyklohrani.cz

tel.: 844 100 101

„Nová dobrodružství veverky Zrzečky“

O poslední zpestření prvního pololetí se postarali herci souboru Divadélko pro školy, kteří 28. února zahráli v sokolovně prvnímu stupni příběh o veverce Zrzečce a pro druhý stupeň připravili „Divadelní cestopis“.

Za obě představení aspoň vzpomínka Elišky Krejbichové.

Příběhy veverky
Zrzečky
28. ledna v pondělí k
nám přišlo divadlo.
Veverka Zrzečka byla
velká veverka. Jednoho
dne se pan hajnímu
ztratili hodinky. Veverka
Zrzečka neváhala a hned
volala zvířátka. Hledali,
hledali a našli. Hodinky
se blýskaly v strašně kni-
zdě. Nakonec strachu přestá-
li a pan hajný měl zase
své hodinky.

Přišli tam dva herci
a prý se bude jít příběh.
Jednoho dne přišel do lesa
pan, nechtělo se mu na
skládání, tak se rozhodl po-
lou. Zrzečka řekla se půjde
řálovat, ale pan ji strčil
do pytle a šel si ji upéct.
Přišel tam ježek, splst si
igeliták s borůvkami, začal
se dusit. Přišel tam jeze-
vec, sakopl a za chvíli
měl hlavu v kanci. Přišel
tam zajíc, myslil si, že

rouha od hominu je
sobogán, prošel rouhou
a když dojel, byl černý
od sazí. Přišel tam pan
hajný, viděl zajíce celého
černého, tak ho oprášil,
viděl jezevce, jak má na
hlavě hrnc, tak mu ho
sundal, viděl ježka, jak
se dusí, tak mu sundal
tašku z pusy. Nakonec
zachránili Zrzečku a
pána potrestali.
Líbil se mi hlavní
ježek, jinak i celé divadlo.

Eliška K.

